

Doorpakken voor duidelijkheid rond schijnzelfstandigheid

Op 6 juli 2023 hebben minister Helder (Langdurige Zorg en Sport), minister Van Gennip (Sociale Zaken en Werkgelegenheid), staatssecretaris Van Rij (Fiscaliteit en Belastingdienst) en 6 brancheorganisaties in de zorg (ActiZ, Zorgthuisnl, VGN, de Nederlandse GGZ, NVZ en NFU) een samenwerkingsverklaring getekend om schijnzelfstandigheid in de zorg een halt toe te roepen. Het beheersingsmodel Zorg moet duidelijkheid geven over de rechten en plichten bij de inhuur van zzp'ers in de zorg. "Een mooie stap," zegt programmamanager Modern werken en behouden, Robert Vossen. "Laten we nu doorpakken. Niets doen is geen optie!" Lees zijn visie in deze blog.

Toen ik ruim 17 jaar geleden startte als zzp'er in de zorg werd ik al veelvuldig gewaarschuwd voor de risico's die hieraan kleven en de boodschap: "De Belastingdienst die vindt hier iets van..."

Anno 2023 horen zzp'ers niets anders, maar gezien er nog nauwelijks iets is veranderd, voelen zij ook geen noodzaak om hier iets mee te doen. En waarom zou je?

Eerder al werd bekend dat het handavingsmoratorium per 1-1-2025 wordt opgegeven. Te laat, mijn inziens. Want tot die tijd verblijft menig zzp'er nog op het "pluche." Het aantal opdrachten neemt binnen de verschillende branches van de

zorg alleen maar toe en de tarieven groeien naar buitenproportionele hoogtes. Zelfs de aanpassingen in de verschillende CAO's worden meegenomen in de berekening van de tarieven, laat staan de kosten die berekend worden door de bemiddelingsbureaus. Dit zorgt voor een flinke verhoging van de personele kosten. Daarnaast speelt de disbalans binnen de teams ook een belangrijke rol. **Begrijp mij niet verkeerd, ik ben overtuigd van het hebben van een flexibele schil binnen je personeelsbestand, mits deze ook daadwerkelijk flexibel is en past binnen de geldende wet -en regelgeving.**

Hand in eigen boezem

Maar kunnen we iemand iets kwalijk nemen, of moeten we als 'zorg' hand in eigen boezem steken? Als manager OK werd ook ik geconfronteerd met medewerkers die om maatwerk vroegen, niet alleen qua bezoldiging maar ook met betrekking tot het maken van afspraken over de juiste balans tussen privé en werk en het werken in de avond-, nacht- of weekenddiensten. En wanneer ze mijn worsteling bemerkten gaven ze aan dat ze er dan wellicht voor zouden kiezen om zzp'er te worden, zodat ze dit soort zaken zelf konden bepalen. Ik zal dit gesprek met enkele operatieassistenten niet snel vergeten. Het was voor mij toen, als manager OK, een belangrijke eyeopener.

Leidinggevenden worstelen nog steeds met de vraag hoe ze goed kunnen zorgen voor hun personeel in loondienst (PIL) – vanuit goed werkgeverschap én hoe ze goed kunnen zorgen voor het personeel niet in loondienst (PNIL)- vanuit goed opdrachtgeverschap. Daarbij staat de vraag centraal hoe we ook de zorgprofessional weer kunnen verleiden om in loondienst te komen. Ditmaal wel met de nodige flexibiliteit, eigen regie en autonomie waar zo'n behoefte aan is. Waarmee hij behouden blijft voor de zorg!

Dit leek vooralsnog een *mission impossible*, zeker zolang het handhaven op schijnzelfstandigheid niet aan de orde was. Ik ben dan ook verheugd met het opstellen en ondertekenen van van de samenwerkingsverklaring om schijnzelfstandigheid in de zorg een halt toe te roepen.

Iedereen in de zorgsector is uiteindelijk op zoek naar duidelijkheid omtrent de vermoedelijke schijnzelfstandigheid, of je nu bewindspersoon, bestuurder, manager, zzp'er of medewerker in de zorg bent. Laten we met elkaar het beheersingsmodel Zorg omarmen, waarmee we in ieder geval een einde kunnen maken aan jarenlange onduidelijkheid. Of de Belastingdienst in staat is om te gaan handhaven vanaf 2025 is nog maar de vraag. Maar laten we daar niet op wachten. Laten we het heft in eigen hand nemen.

Strategie voor gezamenlijke handhaving

Hierbij mijn oproep om met elkaar, inclusief de ministeries VWS, SZW, Financiën, BOZ partijen, RegioPlus, de regionale werkgeversverenigingen, werkgeversorganisaties én zzp'ers aan de slag te gaan. Om samen, met het beheersingsmodel Zorg onder de arm, een strategie op te stellen voor het gezamenlijk handhaven op schijnzelfstandigheid zodat deze waardevolle zorgprofessionals behouden blijven voor de zorg. **Niets doen is ook een keuze, maar voor nu geen optie!**